

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad

Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 09131-27/2019-ERU

V Jihlavě dne 14. října 2020

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **Eneka s.r.o.**, se sídlem Obřanská 915/101a, 614 00 Brno, IČ: 276 71 267 (dále též „odpůrce“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09131-21/2019-ERU ze dne 5. března 2020 (sp. zn. SLS-09131/2019-ERU), kterým Energetický regulační úřad ve sporném řízení podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 2. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, na návrh pana [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (dále též „navrhovatel“), rozhodl o tom, že mezi navrhovatelem a odpůrcem v období od 10. ledna 2019 do 7. července 2019 nevznikl právní vztah s předmětem dodávky elektřiny do odběrného místa EAN: [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]. Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti Eneka s.r.o., se sídlem Obřanská 915/101a, 614 00 Brno, IČ: 276 71 267, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09131-21/2019-ERU ze dne 5. března 2020 (sp. zn. SLS-09131/2019-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Řízení o návrhu

Dne 12. září 2019 podal navrhovatel návrh na zahájení sporného řízení s odpůrcem jakožto obchodníkem s elektřinou, který dále doplnil podáním ze dne 15. října 2019. Navrhovatel požádal Energetický regulační úřad, aby vydal rozhodnutí o tom, že mezi navrhovatelem a odpůrcem nevznikl právní vztah s předmětem dodávky elektřiny do odběrného místa navrhovatele na adrese [REDAKCE].

V rámci vyličení skutkových okolností případu navrhovatel zejména uvedl, že ze strany odpůrce došlo dne 9. ledna 2019 neoprávněně k přepisu jeho odběrného místa

od předchozího dodavatele, společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., a to aniž by mezi navrhovatelem a odpůrcem existoval jakýkoliv smluvní vztah. Dne 18. dubna 2019 odeslal odpůrce navrhovateli dopis, ve kterém jej upozornil na neplacení záloh za elektřinu. Na to navrhovatel reagoval tak, že zavolal svému původnímu dodavateli, který mu sdělil, že je stále zákazníkem společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. a že tedy požadavky odpůrce nemá brát vážně. Následně byl navrhovateli doručen od odpůrce další dopis s požadavkem na zaplacení záloh. Opětovně kontaktoval společnost BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., kde byl znovu ujištěn o tom, že je veden jako jejich zákazník a veškeré zálohy má uhrazeny. Navrhovatel poté zavolal odpůrci, ať si ve věci udělají pořádek a přestanou ho obtěžovat. Dne 10. června 2019 navrhovatel obdržel e-mail, ve kterém odpůrce uvedl, že přestože žádnou smlouvu s odpůrcem nepodepsal, je navrhovatel jeho klientem a má jim uhradit požadované zálohy. Na základě tohoto e-mailu se navrhovatel opětovně obrátil na svého dodavatele, který ho znovu ujistil, že je jejich klientem. Vše bylo zakončeno dne 8. července 2019, kdy mu byl odmontován elektroměr. Distributor mu sdělil, že se tak stalo na žádost odpůrce. Ten navrhovateli sdělil, že pokud chce elektroměr zpět, musí s nimi podepsat smlouvu. Za této situace navrhovatel smlouvu podepsal, neboť se tento postup jevil jako nejrychlejší způsob k obnovení dodávek elektřiny.

Na základě oznámení o zahájení řízení ze dne 21. října 2019 odpůrce Energetickému regulačnímu úřadu dne 25. října 2019 sdělil, že navrhovatel jej kontaktoval e-mailem sám a požádal o nabídku, kterou následně odsouhlasil. Protože odpůrce k termínu registrace u operátora trhu neobdržel od navrhovatele podepsanou smlouvu, kontaktoval navrhovatele, který mu sdělil, že smlouvu odeslal. Aby se navrhovatel nedostal do neoprávněného odběru, provedla pracovnice odpůrce registraci u operátora trhu, byť neměla podepsanou smlouvu k dispozici. Změna nebyla ze strany původního dodavatele zamítnuta, proto měl odpůrce za to, že je vše v pořádku. Navrhovatel byl v prosinci telefonicky a následně dne 15. ledna 2019 písemně informován o tom, že jeho dodavatelem je společnost Eneka s.r.o. a byl mu také zaslán kalendář záloh. Není tedy možné, aby navrhovatel nevěděl, kdo je jeho dodavatelem. Následně byl navrhovatel ze strany odpůrce nejdříve telefonicky, později i písemně upomínán, aby doložil podepsanou smlouvu a uhradil nedoplatky na zálohách. Podle odpůrce věc vypadá tak, že se navrhovatel snaží zneužít situace, aby nemusel za dodávky elektřiny zaplatit. Odpůrce pochybuje o tom, že by původní dodavatel navrhovatele několikrát mylně informoval, navíc ze záznamu kontaktů nikdy nevyplynulo, že by navrhovatel nesouhlasil s tím, že je odpůrce jeho dodavatelem. Odpůrce dále uvedl, že se snažil situaci řešit domluvou a odkládal odpojení odběrného místa. Uznal, že situace byla pro navrhovatele jistě nepříjemná, avšak navrhovatel si ji zapříčinil sám svojí nečinností.

Dne 6. listopadu 2019 odpůrce na výzvu Energetickému regulačnímu úřadu sdělil, že neneviduje záznamy telefonických hovorů, pouze témata hovoru a současně předložil e-mailovou korespondenci s navrhovatelem.

Na vyjádření odpůrce reagoval navrhovatel vyjádřením ze dne 12. listopadu 2019, kdy uvedl, že skutečně odpůrce oslovil s žádostí o nabídku, současně však jednal i se společností BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., se kterou následně uzavřel smlouvu. Odpůrci žádnou další spolupráci neodsouhlasil. Dále uvedl, že trvá na tom, že byl společností BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. až do odmontování elektroměru ujišťován, že je jejich zákazníkem a platí všechny zálohy podle plánu. Doložil také vyúčtování od uvedeného dodavatele na období od 1. ledna 2019 do 9. ledna 2019, které však bylo vytvořeno až dne

29. července 2019, tedy poté, co dodavatel zjistil, že navrhovatel již není jeho zákazníkem. Navrhovatel rozporuje tvrzení odpůrce, že byl urgován k zaslání podepsané smlouvy. První výzva k úhradám záloh mu byla doručena dne 17. dubna 2019, přičemž po doručení ihned kontaktoval společnost BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., jež ho ujistila, že je jejích klientem a vše je v pořádku. Nesouhlasí ani s tvrzením odpůrce, že by se z jeho strany jednalo o úmysl obohatit se.

Společnost BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. dne 3. prosince 2019 na výzvu Energetického regulačního úřadu k vedenému správnímu řízení uvedla, že dne 20. prosince 2018 uzavřela s navrhovatelem smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny č. BEA 50600464, na základě které dodávala do odběrného místa navrhovatele elektřinu v období od 1. ledna 2019 do 9. ledna 2019, k tomuto plnění byla dne 29. července 2019 vystavena zákazníkovi faktura. Ke dni 10. ledna 2019 došlo u odběrného místa navrhovatele v systému operátora trhu ke změně dodavatele. I přes tuto změnu byl však navrhovatel až do července 2019 v informačním systému společnosti na základě administrativního pochybení veden jako aktivní zákazník, kterému má být dodávána elektřina, ačkoli se tak reálně nedělo. Po zjištění této skutečnosti byl zákazníkovi zaslán návrh dohody o narovnání, na který však zákazník doposud nereagoval.

Dne 10. prosince 2019 obdržel Energetický regulační úřad podání navrhovatele, ve kterém modifikoval petit návrhu na zahájení řízení tak, že právní vztah s předmětem dodávky elektřiny do odběrného místa navrhovatele nevznikl v období od 10. ledna 2019 do 8. července 2019.

O této změně byl odpůrce vyrozuměn přípisem ze dne 13. prosince 2019. Odpůrce reagoval sdělením ze dne 17. prosince 2019, ve kterém uvedl, že s podaným návrhem nesouhlasí. Dále uvedl, že z předložených dokumentů jasně vyplývá, že navrhovatel věděl, že elektřinu odebírá, byl na tu to skutečnost několikrát upozorněn, přesto však za ni déle než 9 měsíců nezaplatil a záměrně vše prodlužuje, aby se vyhnul žalobě, neboť z jeho strany došlo k neoprávněnému obohacení.

Energetický regulační úřad přípisem ze dne 13. ledna 2020 poskytl oběma stranám sporu možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Této možnosti využil pouze navrhovatel, který setrval na svých původních vyjádřeních.

II. Napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad rozhodnutím č. j. 09131-21/2019-ERU ze dne 5. března 2020 rozhodl o tom, že mezi navrhovatelem a odpůrcem v období od 10. ledna 2019 do 7. července 2019 nevznikl právní vztah s předmětem dodávky elektřiny do odběrného místa EAN: [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]

Energetický regulační úřad v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že strany sporu nepopírají, že v průběhu prosince 2018 mezi nimi došlo k vzájemné komunikaci ohledně možnosti dodávky elektřiny do odběrného místa navrhovatele, avšak každá ze stran z tohoto jednání vyvozuje jiné právní následky. Obě strany sporu také shodně uvedly, že odpůrce zaslal navrhovateli nabídku na uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny. K tomu, aby byla tato nabídka přijata, je ale nutné, aby osoba, které je nabídka určena, projevila s nabídkou včas svůj souhlas, přičemž mlčení ani nečinnost samy o sobě přijetí nabídky neznamenají. Ačkoliv odpůrce tvrdí, že navrhovatel uzavření smlouvy následně

odsouhlasil a pracovníci odpůrce uvedl, že předmětnou smlouvu odeslal, toto své tvrzení odpůrce žádným způsobem nedoložil a neunesl tak ohledně uvedeného tvrzení důkazní břemeno. Naopak z e-mailu ze dne 10. června 2019 vyplývá, že odpůrce sám sdělil navrhovateli, že se omlouvá za chybu, kdy došlo k registraci odběrného místa i přesto, že od navrhovatele neobdržel podepsanou smlouvu. V daném případě tak nebylo prokázáno, že by k uzavření právního vztahu mezi spornými stranami došlo už v prosinci 2018.

Naopak navrhovatel na podporu svého tvrzení předložil smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny uzavřenou s odpůrcem, která byla ze strany odpůrce podepsána dne 8. července 2019 poté, co byl navrhovateli odmontován elektroměr. Téhož dne odeslal navrhovatel smlouvu prostřednictvím e-mailu odpůrci, takže právní vztah mezi stranami sporu vznikl ke dni 8. července 2019, kdy se projev vůle navrhovatele dostal do osobní sféry odpůrce. Energetický regulační úřad uzavřel, že ve výroku rozhodl o tom, že právní vztah s předmětem dodávky elektřiny mezi navrhovatelem a odpůrcem nevznikl v období od 10. ledna 2019 do 7. července 2019, ač se navrhovatel v návrhu domáhal prohlášení nevzniknutí právního vztahu až do 8. července 2019. V rámci správního řízení však vyšlo najevo, že ke dni 8. července 2019 již právní vztah mezi stranami sporu existoval.

III. Rozklad odpůrce

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09131-21/2019-ERU ze dne 5. března 2020, které mu bylo doručeno dne 8. března 2020, podal odpůrce dne 18. března 2020 rozklad.

Odpůrce vytýká správnímu orgánu, že se napadené rozhodnutí plně opírá o tvrzení navrhovatele, že odmítl podepsat smlouvu s odpůrcem, neboť byl dřívějším dodavatelem informován o tom, že je i nadále jeho klientem, aniž by v rozhodnutí bylo uvedeno, zda bylo toto tvrzení u dodavatele nějak ověřováno a zda tedy navrhovatel tuto mylnou informaci skutečně obdržel. Odpůrce namítá, že jej navrhovatel sám před koncem roku kontaktoval a následně telefonicky potvrdil, že smlouvu zasílá zpět. Protože ze strany původního dodavatele došlo k zamítnutí žádosti o přepis odběrného místa, byl navrhovatel mezi svátky odpůrcem telefonicky kontaktován se žádostí o vyjádření. Navrhovatel odpůrci sdělil, že smlouva u původního dodavatele mu končí ke konci roku, ať tedy odpůrce provede přeregistraci odběrného místa k nejbližšímu možnému termínu. K 9. lednu 2019 odpůrce opětovně požádal o přeregistraci odběrného místa navrhovatele, tentokrát již původní dodavatel přeregistraci nerozporoval, proto byl odpůrce přesvědčen, že je vše v pořádku.

Odpůrce sice uznává, že jeho pracovnice neměla provést přeregistraci bez smlouvy, avšak podle jeho názoru měl navrhovatel rozporovat zahájení dodávky ve chvíli, kdy obdržel uvítací dopis a předpis záloh. Podle toho, co odpůrce dohledal ve svých spisech, měl mít navrhovatel s původním dodavatelem uzavřenou smlouvu na dobu určitou do konce roku a pokud by tomu tak bylo, neměl navrhovatel od konce roku do podpisu smlouvy s odpůrcem žádného dodavatele, což je v rozporu se zákonem. Proto by měl správní orgán u původního dodavatele ověřit, jaký byl stav věci, a až na základě takto zjištěných informací měl předmětný spor rozhodnout. Odpůrce dále uvádí, že nikdy nepoužíval nekalé obchodní praktiky, naopak se vždy snaží vycházet zákazníkům vstříc a neuplatňuje vůči zákazníkům ani žádné smluvní sankce. Navrhovatel se však snaží této vstřícnosti zneužít, neboť doposud odpůrci za dodávky nic nezaplátil.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad odpůrce byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 věty první správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Podle § 141 odst. 9 správního řádu ve sporném řízení odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí Rada konstatuje, že toto rozhodnutí vychází ze skutkového stavu zjištěného v souladu s požadavky § 3 správního řádu a principy sporného řízení, a bylo vydáno v souladu s právními předpisy, když Rada se ztotožňuje se závěry prvostupňového správního orgánu, které jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí.

Stěžejní pro posouzení předmětu sporu je otázka, zda na základě jednání sporných stran z prosince 2018 a ledna 2019 došlo mezi navrhovatelem a odpůrcem k uzavření smlouvy s předmětem dodávky elektřiny do odběrného místa navrhovatele. Rada se zcela ztotožňuje se závěrem správního orgánu prvního stupně, že na základě tohoto jednání smluvní vztah mezi stranami sporu nevznikl. Ke vzniku tohoto právního vztahu došlo až dne 8. července 2019 poté, co odpůrce obdržel e-mail od navrhovatele s podepsanou smlouvou o sdružených službách dodávky elektřiny.

Obecně platí, že podmínkou vzniku jakéhokoli právního vztahu je existence právní skutečnosti, se kterou právní předpis vznik právního vztahu spojuje. V daném případě se na jednání stran vztahují ustanovení § 1731 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), upravující uzavření smlouvy. Podle § 1731 občanského zákoníku musí být z návrhu na uzavření smlouvy zřejmé, že ten, kdo jej činí, má úmysl uzavřít určitou smlouvu s osobou, vůči níž nabídku činí. Z § 1732 odst. 1 téhož zákona vyplývá, že právní jednání směřující k uzavření smlouvy je nabídkou, pokud obsahuje podstatné náležitosti smlouvy tak, aby smlouva mohla být uzavřena jeho jednoduchým a nepodmíněným přijetím, a pokud z něho plyne vůle navrhovatele být smlouvou vázán, bude-li nabídka přijata.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že odpůrce v prosinci 2018 zaslal navrhovateli smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny, která v daném případě představovala nabídku na uzavření smlouvy. Ustanovení § 1740 odst. 1 občanského zákoníku potom stanoví, že osoba, které je nabídka určena, nabídku přijme, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas, přičemž dále platí, že mlčení nebo nečinnost samy o sobě přijetím nejsou. Poslední věta zde zakotvuje významný právní princip, z něhož vyplývá, že mlčení není možno zásadně považovat za projev vůle. Slova „samo o sobě“ zde naznačují, že za určitých okolností výslovný projev není nutný, jak je tomu například při vzniku smlouvy faktickým plněním, kdy nemusí být nic řečeno. Avšak v takovém případě se nejedná o mlčení „samo o sobě“, je to mlčení v kontextu dalších okolností, jak upřesňuje § 1744 občanského zákoníku.

Odpůrce v průběhu řízení opakovaně uváděl, že navrhovatel vyjádřil s nabídkou souhlas, když v rámci telefonického rozhovoru pracovníci odpůrce sdělil, že podepsanou

smlouvu posílá zpět odpůrci. Toto své tvrzení však v řízení žádným způsobem nedoložil, neboť podle svého vyjádření záznamy telefonních hovorů neneviduje. Účastníci mají v průběhu řízení jisté povinnosti, a to zejména povinnost tvrzení a důkazní povinnost, přičemž je zřejmé, že odpůrce v daném případě důkazní břemeno neunesl. Naopak v e-mailu ze dne 10. června 2019 odpůrce navrhovateli sdělil, že se omlouvá za chybu, kdy došlo k registraci odběrného místa navrhovatele i přesto, že od něj podepsanou smlouvu neobdrželi. Ostatně i v podaném rozkladu odpůrce uznává, že pracovnice odpůrce neměla provést přeregistraci odběrného místa, dokud nedisponovala podepsanou smlouvou. Za dané situace nelze učinit jiný závěr než ten, že smluvní vztah mezi spornými stranami v období od 10. ledna 2019 do 7. července 2019 nevznikl, neboť v řízení nebyla prokázána žádná skutečnost, na základě které by k vzniku právního vztahu došlo. Důkazní břemeno je mezi strany sporu děleno na základě tzv. normové teorie, kdy strana je povinna prokázat takové okolnosti, z nichž dovozuje aplikaci sobě příznivých právních závěrů. V daném případě odpůrce dovozoval existenci právního vztahu, na rozdíl od navrhovatele, přičemž s ohledem na to, že neexistenci právního vztahu lze prokazovat jen velmi obtížně a zároveň odpůrce pro podání žádosti o změnu dodavatele musel jako podmínku splňovat existenci závazkového vztahu s navrhovatelem, není nepochybně požadavek, aby navrhovatel existenci závazkového vztahu prokázal, nepřiměřený. V daném případě nicméně jeho existence v podstatě neplyne ani ze samotných tvrzení stran sporu, bez ohledu na případné důkazy. Ani odpůrce totiž přímo netvrdí, že by k uzavření smlouvy mezi ním a navrhovatelem došlo např. ústně, jakkoliv i tuto okolnost by bylo třeba prokázat. Odpůrce pouze uvádí, že byl navrhovatelem klamán, tato otázka však nemá vliv na posouzení předmětu sporného řízení, jímž je existence smluvního vztahu. Ostatně ani v teoretické rovině by případné protiprávní jednání navrhovatele nemělo za následek vznik smluvního vztahu dodávky elektřiny, nanejvýš právního vztahu jiného (např. nároku na náhradu škody).

Odpůrce v rozkladu uvedl, že když ke dni 9. ledna 2019 opětovně požádal o přeregistraci odběrného místa navrhovatele, stávající dodavatel přeregistraci nerozporoval, proto neměl odpůrce důvod myslet si, že něco není v pořádku. K této námitce Rada uvádí, že není důvodná. Podle § 33 odst. 1 vyhlášky č. 408/2015 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, ve znění pozdějších předpisů, je podmínkou pro podání žádosti o změnu dodavatele smlouva o dodávce elektřiny nebo smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny uzavřená mezi účastníkem trhu s elektřinou a novým dodavatelem. Odpůrci tak jako profesionálovi muselo být zřejmé, že nemůže provést přeregistraci odběrného místa bez řádně uzavřené smlouvy, případně musí nést důsledky skutečnosti, že si její uzavření neověřil. Tím Rada nehodnotí okolnost jdoucí nad rámec skutečností, které je Energetický regulační úřad podle § 17 odst. 7 energetického zákona příslušný projednat, tj. v jakém režimu probíhaly dodávky do 7. července 2019. Skutečnost, že odpůrce postupoval v rozporu s pravidly, nelze zhojit ani případnou chybou stávajícího dodavatele, ani nadměrnou péčí o zákazníka a jeho případný neoprávněný odběr.

Podle názoru odpůrce měl navrhovatel rozporovat zahájení dodávky, když obdržel předpis záloh a uvítací dopis. K této námitce Rada uvádí, že ze žádného podkladu založeného ve správním spise nevyplývá, že by byl navrhovatel odpůrcem skutečně uvítacím dopisem o změně dodavatele vyrozuměn. Ve spisovém materiálu je doložena pouze e-mailová komunikace mezi navrhovatelem a odpůrcem týkající se odeslání návrhu na uzavření smlouvy ze strany odpůrce a následně až dopis označený jako „Výzva k úhradě pohledávek“ ze dne

17. dubna 2019, kterým odpůrce navrhovatele vyzval k úhradě dlužné částky ve výši 15 000 Kč. I v případě tohoto tvrzení je tedy zřejmé, že odpůrce neunesl důkazní břemeno. V této souvislosti Rada dále poznamenává, že i kdyby ze strany odpůrce došlo k vyrozumění navrhovatele o změně dodavatele, tato skutečnost by nic nezměnila na situaci, že odpůrce neměl provést přeregistraci odběrného místa navrhovatele bez platné smlouvy. Uváděnou okolnost Rada nadto nepovažuje za relevantní, protože nemohla vést ke vzniku smluvního vztahu s předmětem dodávky elektřiny.

Odpůrce správnímu orgánu také vytýká, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda si správní orgán ověřil tvrzení navrhovatele, že byl dřívějším dodavatelem mylně informován o tom, že je stále jeho klientem. Ani tuto námitku neshledala Rada důvodnou, neboť přepis vyjádření společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. uvedl správní orgán prvního stupně na straně 3 napadeného rozhodnutí. Společnost BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. ve vyjádření ze dne 3. prosince 2019 sdělila, že dne 20. prosince 2018 uzavřela s navrhovatelem smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny č. BEA 50600464, na základě které dodávala do odběrného místa navrhovatele elektřinu v období od 1. ledna 2019 do 9. ledna 2019, přičemž k tomuto plnění byla dne 29. července 2019 vystavena zákazníkovi faktura. Ke dni 10. ledna 2019 došlo u odběrného místa navrhovatele v systému operátora trhu ke změně dodavatele, avšak na základě administrativního pochybení byl navrhovatel i přes tuto změnu až do července 2019 veden v informačním systému společnosti jako aktivní zákazník, od kterého mají být přijímány platby měsíčních záloh. Po zjištění této skutečnosti společnost BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. zaslala zákazníkovi návrh dohody o narovnání, na základě které mělo dojít k úhradě úroků z prodlení za přijaté a zákazníkovi následně vrácené zálohy. Zákazníkovi byla údajně informace o tom, že je stále jejich zákazníkem prezentována v dobré víře na základě dat získaných z vnitřního informačního systému. Z výše uvedeného podle názoru Rady vyplývá, že v daném případě došlo k pochybení jak na straně odpůrce, který provedl přeregistraci odběrného místa navrhovatele bez platné smlouvy, tak i na straně původního dodavatele, který navrhovatele mylně informoval o skutečnosti, že navrhovatel je stále veden jako jejich klient a je také povinen mu hradit předepsané platby měsíčních záloh. Nicméně ani tato skutečnost nemůže změnit nic na závěru, že v předmětném období mezi spornými stranami právní vztah s předmětem dodávky elektřiny nevznikl.

Odpůrce v rozkladu dále uvedl, že od navrhovatele neobdržel žádnou platbu, a to ani za období následující po podpisu smlouvy v červenci 2019. K této námitce Rada uvádí, že předmětem sporného řízení nebylo posouzení toho, zda je navrhovatel povinen uhradit odpůrci platbu za dodanou elektřinu či nikoliv. V obecné rovině je možné takovou situaci posuzovat jako poskytnutí nevyžádaného plnění, přičemž podle § 1838 občanského zákoníku platí, dodal-li podnikatel spotřebiteli něco bez objednávky a ujal-li se spotřebitel držby, hledí se na spotřebitele jako na poctivého držitele, v takovém případě nemusí spotřebitel na své náklady podnikateli nic vracet, ani ho o tom vyrozumět. Uvedená otázka nicméně nespadá do věcné působnosti Energetického regulačního úřadu, Rada tedy nehodnotí, zda s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti o nevyžádané plnění šlo, anebo nikoliv.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 ve spojení s § 141 odst. 9 správního řádu Rada jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu, zároveň bylo toto rozhodnutí odůvodněno v souladu s požadavky § 68 odst. 3 správního řádu. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, Rada rozhodla o zamítnutí rozkladu odpůrce a potvrzení napadeného rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Eneka s.r.o.